NORAKSTS
Lieta Nr. A42626307
A 5351-09/37

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā, 2009.gada 27.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties pieteicējam *G.I.* un atbildētājas - Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Aizsardzības ministrijas pārstāvei Sandai Vistiņai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.I.* pieteikumu par Latvijas Republikas Aizsardzības ministrijas 2007.gada 24.augusta lēmuma Nr. MV-N/3441 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Latvijas Republikas Aizsardzības ministrijas (turpmāk arī – atbildētāja vai LR Aizsardzības ministrija) 2007.gada 24.augusta lēmumu Nr. MV-N/3441 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļas vadītāja p.i. J.Rēveļa sagatavotais atzinums par atteikumu piešķirt izdienas pensiju *G.I.*.

[2] 2007.gada 2.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *G.I.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums *(lietas 4.-6.lpp.)* par Aizsardzības Ministrijas 2007.gada 24.augusta lēmuma Nr. MV-N/3441 atcelšanu.

Pieteicējs lēmumu uzskata par prettiesisku un atceļamu no tā pieņemšanas dienas turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

2007.gada 3.jūlija Slēdzienā par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu, kuru pieteicējam ar 2007.gada 11.jūlija vēstuli Nr. 21./209 nosūtījis LR Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļas vadītāja p.i. J.Rēvelis, ir noteikts, ka pieteicēja izdienas stāžs 19 gadi 10 mēneši un 10 dienas.

Pieteicējs, 1993.gada 9.decembrī, iestājoties militārajā dienestā uz brīvprātības pamata LR Aizsardzības ministrijas Jūras Spēku Dienvidu rajona Jūras spēku Krasta Apsardzes Bataljonā, ir iesniedzis pamatojuma dokumentu oriģinālus - pavēli par iesaukšanu PSRS militārajā dienestā 1986.gada jūlijā un par izslēgšanu no NVS Bruņotajiem spēkiem 1992.gada jūnijā, kā arī darba grāmatiņu un karaklausības apliecību, kuri apliecina pieteicēja dienesta stāžu PSRS Bruņotajos spēkos. Par to izdarīti ieraksti pieteicēja personas lietā iekļautajā 1993.gada 9.decembra ,,Dienesta gaitas sarakstā personīgais Nr. 031712" un izdota Aizsardzības ministra 1994.gada 24.janvāra pavēle Nr. 9-MK ,,Par virsnieku iesaukšanu Aizsardzības spēku aktīvajā dienestā". Minētie dokumenti nekad nav tikuši pieteicējam atgriezti un tiek pieprasīti atkārtoti 2007.gada 11. jūlija vēstulē Nr. 21./209, kuru pieteicējam nosūtījis LR Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļas vadītāja p.i. J.Rēvelis.

Kopš 1993.gada 9.decembra bez pārtraukumiem pieteicējs dienējis LR Aizsardzības un Nacionālajos bruņotajos spēkos 13 gadus 2 mēnešus un 29 dienas.

Pieteicēja izdienas stāžs, ieskaitot izdienu LR NBS, ārvalstu bruņotajos spēkos (6 gadi 0 mēneši 0 dienas) un 80% procentus apdrošināšanas stāža Latvijā (l gads 2 mēneši 22 dienas) uz 2007.gada 7. martu ir 20 gadi 5 mēneši 21 diena, nevis 19 gadi 10 mēneši un 10 dienas, kā tas minēts Slēdzienā par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu.

Pieteicējam dienesta laikā LR Nacionālajos bruņotajos spēkos no darba devēja puses vairākkārt tikusi pārrēķināta un rezultātā samazināta pieteicēja izdiena, izmainot Aizsardzības ministra 1994.gada 24.janvāra pavēlē Nr. 9-MK „Par virsnieku iesaukšanu Aizsardzības spēku aktīvajā dienestā" noteikto. Tas ir pasliktinājis pieteicēja sociālo stāvokli un ierobežojis pieteicēja sociālās garantijas.

Pieteicējs, pirms pieņēmis lēmumu atvaļināties no militārā dienesta, konsultējies ar Jūras spēku personāla daļas priekšnieku V.Štalmeistaru, un pieteicējam tika veikts izdienas stāža aprēķins, kurā uz 2007.gada 1.martu pieteicēja izdienas stāžs pārsniedza 20 gadus un atvaļināšanās gadījumā deva tiesības saņemt izdienas pensiju. Tas kalpoja par pamatu pieteicēja lēmumam atvaļināties no militārā dienesta

Pieteicējs uzskata, ka ne 2007.gada 3.jūlija „Slēdzienā par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu", ne Aizsardzības ministra A.Slaktera 2007.gada 24.augusta lēmumā Nr. MV-N/3441 nav pievērsta uzmanība virknei apstākļu, kuri ir būtiski šajā lietā. Nav ņemts vērā apstāklis, ka mācības Viļņas augstākajā pretgaisa aizsardzības karaskolā (turpmāk – Viļņas karaskola) pieteicējs uzsācis 1986.gada jūlijā, nevis septembrī.

Apstrīdētais lēmums uzskatāms par administratīvu aktu. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 59.pantu tieši iestādei ir pienākums savākt visu informāciju, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša M.Birkmaņa 2007.gada 9.oktobra lēmumu ierosināta administratīvā lieta.

[4] 2007.gada 12.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts LR Aizsardzības Ministrijas (turpmāk – atbildētājs) paskaidrojums *(lietas 24.-26.lpp)*. Aizsardzības ministrija *G.I.* pieteikumā minētos faktus un izdienas stāža aprēķinus uzskata par nepamatotiem, turpmāk minēto apstākļu dēļ.

[4.1] Pieteikumā minētie dokumenti, kas apliecinātu faktu par to, ka *G.I.* 1986. jūlijā ar pavēli iesaukts PSRS militārajā dienestā (Viļņas karaskolā) un izslēgts no NVS bruņotajiem spēkiem 1992.gada jūnijā *G.I.* personas lietā nav atrodami. Līdz ar to, tā kā *G.I.* dienestu PSRS bruņotajos spēkos uzsācis militārajā mācību iestādē - Viļņas karaskolā, saskaņā ar Ministru kabineta 2002.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" 32.punktu, gadījumā, ja dokumentos nav norādīts mācību perioda sākuma datums un mēnesis, par perioda sākuma datumu uzskata dokumentā minētā gada 1.septembri. Tādējādi par dienesta sākuma laiku PSRS militārajā dienestā *G.I.* uzskatāms 1986.gada 1.septembris, nevis jūlijs.

[4.2] Attiecībā uz *G.I.* izdienas stāža aprēķinu par profesionālā dienesta laiku un aktīvā militārā dienesta laiku, kas atbilstoši Militārpersonu izdienas pensiju likuma 3.panta 2.punktam ieskaitāms izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju atbildētājs norāda, ka pieteikumā minētais datums - 1993.gada 9.decembris, ar kuru *G.I.* it kā uzsācis aktīvo dienestu Latvijas Republikas Aizsardzības un Nacionālajos bruņotajos spēkos, nav pamatots. Atbildētāja rīcībā nav neviena dokumenta, kas apliecinātu, ka *G.I.* dienestu Latvijas Republikas Aizsardzības spēkos būtu uzsācis

1993.gada decembrī. *G.I.* aktīvajā dienestā iesaukts ar Aizsardzības ministra 1994.gada 24.janvāra pavēli Nr.9-MK „Par virsnieku iesaukšanu Aizsardzības spēku aktīvajā dienestā", uz kuru pieteikumā atsaucas arī pats *G.I.*. Līdz ar to nav pamata aktīvā militārā dienesta laiku atbilstoši Militārpersonas izdienas pensiju likuma 3.panta 2.punktam *G.I.* skaitīt no 1993.gada 9.decembra.

[4.3] Ņemot vērā iepriekš minēto, atbildētāja pieteikumu neatzīst un uzskata, ka 2007.gada 3.jūlija slēdziens par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu un atbildētājas 2007.gada 24.augusta lēmums Nr. MV-N/3441 atbilst Militārpersonu izdienas pensiju likuma normām.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[7] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.
Administratīvā rajona tiesa, izskatot administratīvo lietu pieteikumā izteiktā prasījuma robežās vērtē visus administratīvajā lietā esošos materiālus.

[8] Administratīvā rajona tiesa konstatē turpmāk minēto:

[8.1.] LR Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļa ar 2007.gada 11.jūlija vēstuli Nr. 21/209 informējusi pieteicēju, ka izskatot viņa dokumentus izdienas pensijas piešķiršanai konstatējusi, ka pieteicēja izdienas stāžs uz atvaļināšanas dienu ir mazāks par 20 gadiem (19 gadi 10mēneši 10 dienas), sakarā ar ko secinājusi, ka pieteicējs nav ieguvis tiesības uz izdienas pensiju saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likuma 2.panta pirmās daļas 1.punktu. vēstulē paskaidrots pieteicēja pienākums iesaukšanas datumu PSRS Bruņotajos spēkos pierādīt dokumentāli ar arhīva izziņu vai kādu citu dokumentu, kas to apstiprina. Norādīts, ka tāda dokumenta šobrīd pieteicēja personas lietā nav, ka šis dokuments jāiesniedz pēdējā dienesta vietā, kur pieteicēja izdienas stāžs tiks pārrēķināts un aprēķins no jauna iesniegts Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļā.

Pieteicējam izskaidrota mācību perioda aprēķināšanas kārtība, kas pamatota ar Ministru kabineta 2002.gada 23.aprīļa noteikumu Nr. 165 32.punktu. Pieteicējam ieteikts vērsties Krievijas Federācijas Bruņoto spēku Centrālajā arhīvā, lai saņemtu arhīva izziņu par dienesta sākumu PSRS Bruņotajos spēkos vai (..) pie karaskolas

vadības *(lietas 10.-11.lapa).*

Vēstulei pielikumā pievienots Aizsardzības ministrijas valsts sekretāra 2007.gada 3.jūlijā apstiprinātais Slēdziens par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu

[8.2] LR Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļas 2007.gada 11.jūlija vēstuli Nr. 21/209 ar tās pielikumu - 2007.gada 3.jūlija Slēdzienu par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu pieteicējs 2007.gada 10.augustā apstrīdējis Latvijas Republikas Aizsardzības ministram *(lietas 13.lapa).*

LR Aizsardzības ministrs A.Slakteris ar 2007.gada 24.augusta administratīvo aktu Nr. MV-N/3441 informējis pieteicēju par atkārtotu izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu pārbaudi un par secinājumu, ka pieteicēja izdienas stāžs ir aprēķināts pareizi un, ka Sociālo lietu nodaļas vadītāja p.i. Rēveļa sagatavotais atzinums par atteikumu piešķirt izdienas pensiju atbilst Militārpersonu izdienas pensiju likuma normām.

Pieteicējs informēts par nepieciešamību iesniegt dokumentālu apliecinājumu par faktisko iesaukšanas datumu PSRS bruņotajos spēkos, kas pamatotu nepieciešamību veikt izmaiņas izdienas stāža aprēķinā, lai varētu pārskatīt minēto lēmumu *(lietas 9.lapa).*

[9] Administratīvā rajona tiesa secina, ka lietā ir strīds par periodiem, kuri ieskaitāmi pieteicēja izdienā, kas dod tiesības uz militārpersonu izdienas pensiju, saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu, un proti:

1) par brīdi, ar kuru pieteicējs uzsācis mācības Viļņas kara skolā;

2) par brīdi, ar kuru pieteicējs izslēgts no NVS Bruņotajiem spēkiem;

3) par brīdi, ar kuru pieteicējs uzsācis dienestu LR Aizsardzības un Nacionālajos bruņotajos spēkos.

Tāpat lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājai pašai bija pienākums iegūt pierādījumus, ja pieteicējs nepiekrita LR Aizsardzības ministrijas noteiktajam izdienas stāžam.

[10] Saskaņā ar APL 149.pantu, pierādījumi administratīvajā lietā ir ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti administratīvā procesa dalībnieku prasījumi un iebildumi, kā arī ziņas par citiem faktiem, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

[11] Saskaņā ar APL 154.panta pirmo un otro daļu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem; nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu.

[12] Administratīvā rajona tiesa lietā konstatē turpmāk minētos pierādīšanas līdzekļus, kuri satur nozīmīgs pierādījums lietā:

[12.1] Pieteicēja karaklausības apliecība *(lietas 51., 51.[1], 61.lapa);*

[12.2] LR Aizsardzības ministra 1994.gada 24.janvāra pavēle Nr. 9-MK, ar kuru pavēlēts pieteicēju ieskaitīt LR Aizsardzības spēku virsnieku sastāvā un iesaukt aktīvajā dienestā, piešķirot Aizsardzības spēku leitnanta pakāpi *(lietas 27.lapa)*;

[12.3] Pieteicēja diploms ar izcilību KB Nr. 098629 *(lietas 52., 62.lapa),* no kura satura izriet, ka pieteicējs Viļņas kara skolā iestājies 1986.gadā un 1990.gadā pabeidzis pilnu tās kursu. Diploms pieteicējam izsniegts 1990.gada 24.jūnijā;

[12.4] Dienesta gaitas saraksts *(lietas 47. – 50.[1] lapa);*

[12.5] Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļas 2007.gada 11.jūlija lēmums Nr. 21/209 *(lietas 10.- 11.lapa);*

[12.6] Sociālo lietu nodaļas vadītāja p.i. 2007.gada 3.jūlija slēdziens par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu kā pielikums Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļas 2007.gada 11.jūlija vēstulei Nr. 21/209 *(lietas 12.lapa);*

[12.7] Aizsardzības ministrijas 2007.gada 24.augusta lēmums Nr. MV-N/3441 *(lietas 9.lapa);*

[12.8] Aizsardzības ministrijas 2008.gada 20.augusta vēstule Nr. 21/235 pieteicējam „Par dokumentu izprasīšanas kārtību no ārvalstīm" ar pielikumiem uz 5 lapām *(lietas 41. – 46.[1]lapa).*

[12.9] Aizsardzības ministrijas rakstveida paskaidrojumi *(lietas 24.lapa);*

[12.10] Liecinieka *V.Š.* liecības tiesas sēdē *(lietas 59. lapa).* Liecinieks *V.Š.* tiesas sēdē liecināja, ka ar pieteicēju ir pazīstami no 1995.gada, kad liecinieks iesāka dienēt Krasta apsardzes bataljonā Ventspilī. Tur arī iepazinies ar pieteicēju. Saskarsme abiem sanākusi diezgan bieži, un laika gaitā arī esot atklājies, ka liecinieks ar pieteicēju vienā laikā stājušies PSRS kara skolās. Tas bijis 1986.gada jūlija sākumā. Liecinieks mācījis kara skolā Viļņā, bet pieteicējs Novosibirskā.

Liecinieks liecināja, ka katrai republikai bijušas savas metodes uzņemšanai kara skolā, ka Latvijā iesauktie eksāmenus kārtoja uz vietas Latvijā, bet Novosibirskā kārtoja tie, kas tur iestājās. Uz jautājumu, vai iestāšanās skolā bija brīvprātīga, vai ar pavēsti tika iesaukti dienēt, liecinieks atbildēja, ka no Kara komisariāta atnāca pavēste, kurā bija norādīts laiks, vieta, un kādi pārbaudījumi būs jākārto. Lieciniekam pavēste nav saglabājusies, bet saglabājusies Novosibirskas augstākās kara skolas izsniegta apliecība, kurā redzams, ka liecinieks tur mācījies no 1986.gada 1.augusta. Liecinieks liecināja, ka viņam izziņa ir no 1986.gada 1.augusta, bet Kara skolā liecinieks ieradies agrāk, viņa kolēģi tad vēl kārtojuši eksāmenus.

[12.11] Liecinieka *V.Š.* kursanta apliecība *(lietas 53.lapa) ;*

[12.12] Pieteicēja paskaidrojumi tiesas sēdē *(lietas 56.[1] – 59.lapa);*

[12.13] Atbildētājas pārstāves mutvārdu paskaidrojumi tiesas sēdē *(lietas 56.[1] – 59.lapa).*

[13] Pārbaudot pierādījumus attiecībā uz pieteicēja mācību uzsākšanas laiku Viļņas kara skolā, tiesa konstatē turpmāk minēto:

[13.1.] Pieteicēja diplomā [12.3] norādīts, ka pieteicējs kara skolā iestājies 1986.gadā. Konkrēts iestāšanās datums un mēnesis, kā arī pamatojums mācību uzsākšanai kara skolā nav norādīts.

[13.2] Dienesta gaitas saraksta, [12.4], kas sastādīts 1993.gada 9.decembrī 10. punktā izdarīts ieraksts, ka no 1986.gada jūlija līdz 1990.gada jūnijam pieteicējs bijis Viļņas augstākās pretgaisa aizsardzības radioelektronikas komandējošā sastāva skolas kursants.

[13.3] Biogrāfisko datu pareizību Dienesta gaitas sarakstā pieteicējs apliecinājis ar savu parakstu *(lietas 50.1.lapa).*

[14] Vērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā tiesa secina, ka atbildētāja pamatoti par brīdi, kad pieteicējs uzsācis mācības Viļņas kara skolā, uzskatījusi 1986.gada 1.septembri turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[14.1] Vārds biogrāfija (no franču valodas vārds biographie (sengrieķu bios 'dzīve' + graphein 'rakstīt') tiek skaidrots kā literatūras vai kādas citas mākslas

formas (piem. Filmas) žanrs, kurā ir kāda cilvēka dzīves hronoloģisks apraksts. Tajā vairāk tiek aprakstīti fakti nekā notikumi. Atšķirībā no cilvēka profila un CV biogrāfijas rakstos vairāk tiek skarta cilvēka personība, pieredze un individuālisms. Biogrāfijā tiek rakstīti svarīgi fakti, kā dzimšanas dati, izglītība, darbs, sasniegumi, attiecības ar citiem cilvēkiem, atrašanās sabiedrībā (..) (skat. http://lv.wikipedia.org/wiki/Biografija/).

Dienesta gaitas sarakstā veiktais ieraksts *(lietas 48.lapa)* par laiku, ar kuru pieteicējs uzsācis mācības Viļņas kara skolā nav pamatots ne ar kādiem pierādījumiem. Pieteicējs kara skolā mācījies pirms Dienesta gaitas saraksta sastādīšanas, tādējādi informācija par pieteicēja mācībām kara skolā uzskatāma par biogrāfiskajiem datiem.

Tā kā Dienesta gaitas sarakstā biogrāfisko datu pareizība apliecināta ar pieteicēja parakstu *(lietas 50.[1] lapa)*, tiesas ieskatā tieši pieteicējs, nevis iestāde ir atbildīgs par aprakstā norādīto datu pareizību, no kā konstatējams pieteicēja pienākums pierādīt Dienesta gaitas sarakstā iekļauto biogrāfisko datu pareizību.

[14.2] Pieteicējs tiesas sēdē lūdzis tiesu nopratināt liecinieku *V.Š.*, norādot, ka ar liecinieku kopā bijis Padomju armijā, kopā saņēmuši pavēstes un vienā laikā kārtojuši eksāmenus.

Saskaņā ar APL 165.panta pirmo daļu, par liecinieku izsauktajai personai (..) jādod patiesa liecība par tai zināmiem apstākļiem.

Novērtējot liecinieka liecības kopā ar pārējiem lietā esošajiem materiāliem – pieteicēja izglītības dokumentu [12.3], liecinieka apliecību [12.11], pieteicēja paskaidrojumiem tiesas sēdē *(lietas 59.lapa)*, tiesa secina, ka liecinieka liecības satur konkrētas ziņas tikai par faktiem, kas attiecas uz liecinieku pašu, bet uz pieteicēju tikai tiktāl, ciktāl liecinieks liecina par pazīšanos ar pieteicēju no 1995.gada, kad liecinieks uzsācis darbu Krasta apsardzes bataljonā Ventspilī, un ka abu savstarpējās sarunās atklājies fakts, ka abi vienā laikā mācījušies kara skolās. Tiesa būtisku nozīmi piešķir faktam, ka liecinieks un pieteicējs mācījušies katrs savā mācību iestādē, proti – pieteicējs mācījies Viļņas kara skolā [12.3], bet liecinieks mācījies Novosibirskas kara skolā [12.11].

Liecinieka liecībā ietvertās ziņas, ka Latvijā iesauktie eksāmenus kārtoja uz vietas Latvijā, bet Novosibirskā kārtoja tie, kas tur iestājās, un ka kara skolā liecinieks ieradies agrāk, viņa kolēģi tad vēl kārtojuši eksāmenus, liek tiesai izdarīt secinājumus, ka iestājeksāmenu kārtošanas un uzņemšanas kārtība dažādās kara skolās bijusi atšķirīga. Līdz ar to tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs Viļņas kara skolā mācības uzsācis tanī pat mēnesī un datumā, kad liecinieks Novosibirskas kara skolā. Tā kā liecinieka liecības nesniedz konkrētas ziņas par faktiem, kas attiecas uz pieteicēja iestāšanos un mācībām Viļņas kara skolā, tiesa ar tām neuzskata par pierādītu faktu, ka pieteicējs mācības kara skolā uzsācis 1986.gada jūlijā.

Pastāvot konstatētajiem apstākļiem un novērtējot pierādījumus kopsakarā, tiesa secina, ka nav pierādīts pieteicēja apgalvojums, ka viņš Viļņas kara skolā iestājies 1986.gada jūlijā saskaņā ar pavēli par iesaukšanu PSRS militārajā dienestā.

[14.3] Pieteicēja diplomā *(lietas 52.lapa)* nav norādīts mācību perioda sākuma datums un mēnesis.

Saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likuma Pārejas noteikumu 1.punktu, militārpersonām līdz 1991.gada 1.janvārim uzkrātos darba un tam pielīdzinātos periodus ieskaita izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju, saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1.punktu un tā 4.-11.apakšpunktu (..), attiecīgos periodus pielīdzinot militārajai izdienai 80 procentu apjomā: militārpersonām, kuras šā likuma spēkā stāšanās dienā dienē Aizsardzības

ministrijas pakļautībā vai pārziņā esošajās militārajās struktūrvienībās, - ja tajās nodienēti vismaz trīs gadi, bet militārpersonām, kuras dienestu uzsākušas pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas, - ja nodienēti 10 gadi.

Likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1.punktā noteikts, ka līdz 1990.gada 31.decembrim Latvijas pilsoņiem Latvijas teritorijā un bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darba un tam pielīdzinātie periodi, kā arī šā punkta 10.apakšpunktā minētais ārpus Latvijas uzkrātais periods ir pielīdzināts apdrošināšanas stāžam.(..) Līdz 1990.gada 31.decembrim (..) apdrošināšanas stāžam pielīdzināti šādi darbam pielīdzinātie periodi:

1) obligātais aktīvais militārais dienests un alternatīvais (darba) dienests;

2) (..) virsdienests karavīriem un dienests virsniekiem Latvijas Republikas armijā, Latvijas pilsoņiem - arī PSRS Bruņotajos spēkos, ja viņiem sakarā ar darbību Latvijas interesēs atņemta dienesta pakāpe vai viņi iesaukti aktīvajā militārajā dienestā pēc obligātā karadienesta vai pēc civilās augstskolas beigšanas, ja nesaņem citas valsts pensiju, kuras apmēra noteikšanā ir ņemts vērā šis dienesta periods;

3) (..) dienests ierindas un komandējošā sastāva amatos iekšlietu iestādēs, izņemot VDK;

4) (..) mācību laiks augstākajās mācību iestādēs, kā arī citās mācību iestādēs pēc vidējās izglītības iegūšanas, bet ne vairāk par pieciem gadiem attiecībā uz specialitātēm, kurās izglītības iegūšanai bija noteikti ne vairāk kā pieci gadi, un ne vairāk par sešiem gadiem attiecībā uz specialitātēm, kurās izglītības iegūšanai bija noteikti vairāk nekā pieci gadi;

5) (..) mācību laiks aspirantūras dienas nodaļā, bet ne vairāk par trim gadiem, pēcdiploma izglītības un kvalifikācijas paaugstināšanas laiks;

6) (..) individuālais darbs;

7) (..) laiks, kad kopts I grupas invalīds vai bērns invalīds līdz 16 gadu vecumam, kā arī cilvēks, kas sasniedzis 80 gadu vecumu;

8) (..) laiks, kad māte audzinājusi bērnu līdz 8 gadu vecumam;

9) (..) algots darbs reliģiskajās organizācijās;

10) (..) politiski represēto ieslodzījuma vietās, nometinājumā tajā skaitā PSRS Iekšlietu ministrijas Galvenās rūpniecības uzņēmumu celtniecības pārvaldes nr.907 pārzinātajos darbos un izsūtījumā, kā arī bēgšanā no šīm vietām pavadītais laiks trīskāršā apmērā, bet Galējos Ziemeļos un tiem pielīdzinātajos rajonos - pieckārtīgā apmērā. Rajonus, kas uzskatāmi par Galējo Ziemeļu un tiem pielīdzinātajiem rajoniem, nosaka Ministru kabinets. Tām personām, kurām šis stāžs noteikts seškārtīgā apmērā, aprēķinātais stāžs tiek saglabāts;

11) (..) laiks, kad apdrošinātā persona atzīta par invalīdu un nestrādā (arī sakarā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību), bet ne ilgāk kā līdz vecuma pensijas piešķiršanai nepieciešamā vecuma sasniegšanai; minētais laiks ņemams vērā tikai vecuma pensijas sākuma kapitāla aprēķināšanai.

Saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 2.[1.] punktu, likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1. un 2.punktā noteikto periodu aprēķināšanas, pierādīšanas un uzskaites kārtību nosaka Ministru kabinets.

Ministru Kabinets 2002.gada 23.aprīlī saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 2.[1] punktu izdevis noteikumus Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" (turpmāk – Noteikumi), kas nosaka likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1. un

2.punktā noteikto apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtību.

Noteikumu 32.punts nosaka, ka, ja dokumentos nav norādīts mācību perioda sākuma datums un mēnesis, par perioda sākuma datumu uzskata dokumentā minētā gada 1.septembri.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka ievērojot Militārpersonas izdienas pensiju likuma Pārejas noteikumos paredzēto regulējumu, kas nosaka likums „Par valsts pensijām" ietverto tiesību normu piemērošanu attiecībā uz apdrošināšanas periodu pierādīšanas un aprēķināšanas kārtību arī militārpersonām, kurām tiek noteiktas tiesības uz izdienas pansiju, tiesa sakarā ar to, ka pieteicēja diploms nesatur konkrētas ziņas par mācību perioda sākumu. Tiesa atzīst par pamatotu Ministru kabineta 2002.gada 23.aprīļa noteikumu Nr. 165 32.punkta piemērošanu pieteicēja mācību perioda sākuma datuma noteikšanai.

[15] Izskatot pieteicēja argumentus par to, kurš brīdis uzskatāms par pieteicēja izslēgšanas brīdi no NVS Bruņotajiem spēkiem, tiesa konstatē turpmāk minēto:

[15.1] karaklausības apliecības [12.1] ieraksts Nr.11 satur ziņas, ka pieteicējs ar 1992.gada 11.marta pavēli Nr. 0344 atvaļināts rezervē;

[15.2] Dienesta gaitas saraksta [12.4] 10.punkts satur ziņas, ka pieteicēja ieņemamais amats un darba vieta (..) līdz 1992.gada jūnijam bija Latvijā – ārvalsts armijas radiolokācijas rotas vada komandieris;

[15.2.1] Dienesta gaitas saraksta 10.punkta ieraksti nav pamatoti ne ar vienu dokumentu *(lietas 48.lapa).*

[15.2.2] Dienesta gaitas sarakstā esošo biogrāfisko datu pareizību apraksta 18.punktā pieteicējs apliecinājis ar savu parakstu *(lietas 50.[1]lapa);*

Ņemot vērā [15.1] – [15.2.2] konstatēto, kā arī nolēmuma [14.13] punktā secināto par biogrāfiskajiem datiem, un novērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā tiesa neatzīt par pierādītu pieteicēja apgalvojumu, ka pieteicējs dienesta gaitas NVS Bruņotajos spēkos pabeidzis 1992.gada jūnijā un ka trešais ieraksts Dienesta gaitas saraksta 10.punktā būtu izdarīts, pamatojoties uz pieteicēja paskaidrojumos norādīto pavēli. Tādējādi atbildētājas lēmums uzskatīt par pieteicēja dienesta beigu datumu NVS Bruņotajos spēkos karaklausības apliecības ierakstā Nr. 11 norādīto datumu 1992.gada 11.martu tiesas ieskatā uzskatāms par pamatotu.

[16] Pieteicējs apgalvo, ka dokumentu oriģinālus - pavēli par iesaukšanu PSRS militārajā dienestā 1986.gada jūlijā un par izslēgšanu no NVS Bruņotajiem spēkiem 1992. gada jūnijā, kā arī darba grāmatiņu un karaklausības apliecību, kuri apliecina pieteicēja dienesta stāžu PSRS Bruņotajos spēkos iestājoties militārajā dienestā uz brīvprātības pamata LR Aizsardzības ministrijas Jūras Spēku Dienvidu rajona Jūras spēku Krasta Apsardzes Bataljonā iesniedzis 1993.gada 9.decembrī, un norāda, ka atbildētājai bija pienākums savākt visu informāciju, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

Atbildētāja noliedz faktu, ka dokumenti būtu tās rīcībā, atbildētājas pārstāve tiesā paskaidroja, ka iestādes rīcībā ir pieteicēja karaklausības apliecības kopija, izglītības dokumenta kopija un Aizsardzības ministrijas 1994.gada 24.janvāra pavēle Nr. 9-MK.

Tiesa, pārbaudījusi pierādījumus lietā, konstatē, ka Dienesta gaitas sarakstā nav ziņas, ka tajā norādītie biogrāfiskie dati, t.i., ziņas līdz 1994.gada 9.decembrim

būtu, ierakstītas pamatojoties uz dokumentiem.

Ne pieteicēja, ne atbildētājas pārstāves apgalvojumus par to, ka dokumenti nodoti atbildētājai un līdz lietas izskatīšanai nav atdoti, nav iespējams pārbaudīt, jo ne vienas, ne otras puses rīcībā nav pierādījumi kas argumentus un iebildumus apliecinātu.

Vienlaicīgi minētais neliedz iespēju izdarīt tiesai secinājumus par to, ka atbildētāja rīcība attiecībā uz tādu pierādījumu pieprasīšanu un iegūšanu, kas satur ziņas par dokumentiem, kuru autors vai sastādītājs nav Aizsardzības ministrija, bijusi tiesiska. Minēto tiesa pamato ar turpmāk minēto.

[16.1] APL 59.pants reglamentē informācijas iegūšanas kārtību administratīvajā procesā iestādē. Minētā panta pirmajā daļā noteikts, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Lai iegūtu nepieciešamo informāciju un panāktu tiesisku, taisnīgu un efektīvu lietas izskatīšanu, iestāde pēc iespējas dod administratīvā procesa dalībniekiem norādījumus un ieteikumus.

APL 59.panta otrajā daļā noteikts, ka iegūstot informāciju, iestāde var izmantot visas tiesiskās metodes, arī iegūt informāciju no administratīvā procesa dalībniekiem, citām institūcijām, kā arī ar liecinieku, ekspertu, apskates, dokumentu un cita veida pierādījumu palīdzību. Ja iestādei nepieciešamā informācija ir nevis administratīvā procesa dalībnieku, bet gan citas institūcijas rīcībā, iestāde to iegūst pati, nevis pieprasa no administratīvā procesa dalībniekiem.

Saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likuma 8.panta pirmo daļu, izdienas pensijas pieprasījumu un tās piešķiršanai nepieciešamos dokumentus militārpersona iesniedz Aizsardzības ministrijai.

No minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvais process militārpersonas pensijas piešķiršanas jautājumā var tikt uzsākts vienīgi pēc privātpersonas iniciatīvas, pie kam tiesību normas uzliek par pienākumu tieši militārpersonai iesniegt pensijas piešķiršanai nepieciešamos dokumentus.

Tādējādi pensijas pieprasītājam, respektīvi – pieteicējam bija pienākums, pieprasot izdienas pensiju, iesniegt pensijas piešķiršanai nepieciešamos dokumentus.

[16.2] No atbildētājas pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē un pārējiem lietas materiāliem izriet, ka atbildētāja savu lēmumu pieņēmusi balstoties uz pirmdokumentiem *(lietas 58.lapa),* vadoties no ziņām, ko satur pieteicēja karaklausības apliecība [12.1], diploms [12.3] un Aizsardzības ministrijas pavēle [12.2]. Tādējādi tiesa uzskata, ka iestādes rīcībā bija pierādījumi lēmuma pieņemšanai.

[16.3] No tiesību normām neizriet iestādes pienākums privātpersonas vietā vākt pierādījumus, kas pamatotu tās iebildumus gadījumā, ja iestādes lēmums pēc satura nav tāds, kādu privātpersona to vēlējusies sagaidīt.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāts 2005.gada 19.aprīļa spriedumā lietā Nr. SKA-94 [10] u.c., privātpersonu pienākums nodrošināt nepieciešamos pierādījumus palielinās proporcionāli tam, cik ļoti lēmuma pieņemšanas process notiek pašas privātpersonas interesēs. Šādos gadījumos attiecībā uz faktiem, kas veicina labvēlīga lēmuma pieņemšanu, ir dabiski un atbilstoši pierādījumu nastu uzlikt privātpersonai, nevis pārvaldei.

[16.4] Vienlaicīgi no lietas materiāliem konstatējams, ka atbildētāja administratīvā procesa gaitā vairākkārt ir pieteicējam norādījusi, ka viņam dokumentāli jāpierāda savs izdienas stāžs, un sniegusi ieteikumus, kur un kādā veidā

pieprasīt un saņemt nepieciešamos dokumentus (*lietas 9; 10. – 11.lapa, 41. – 46.[1]lapa),* kā arī nosūtījusi pieteicējam anketu aizpildīšanai, lai varētu nosūtīt pieprasījumu attiecīgajām kompetentajām institūcijām.

No pieteicēja paskaidrojumiem tiesa sēdē izriet, ka pieteicējs Aizsardzības ministrijas sūtīto anketu saņēmis, tomēr tikai kā privātpersona vērsies ar lūgumu Krievijas Centrālā Aizsardzības ministrijas arhīvā, kā arī Kara skolas arhīvā Sanktpēterburgā, bet atbildi nav saņēmis. Fakts, ka pieteicējs ar pieprasījumu vērsies arhīvos, un nav saņēmis atbildes, nav pamatots ne ar kādiem citiem pierādījumiem lietā, kā vien pieteicēja paskaidrojumiem *(lietas 57.[1] lapa).*

Tiesa secina, ka atbildētāja pieteicējam sniegusi ieteikumus un norādījumus atbilstoši iepriekšminētajās APL normās paredzētajam, bet nesaskata attaisnojumu, kāpēc pieteicējs nav rīkojies atbilstoši atbildētājas ieteikumiem, lai sagādātu pierādījumus faktiskā izdienas stāža pierādīšanai, un tādējādi līdzdarbojoties, veicinātu sev labvēlīga lēmuma pieņemšanu.

Ņemot vērā visu minēto tiesa secina, ka atbildētāja rīkojusies atbilstoši APL un Militārpersonu izdienas pensiju likumā noteiktajam regulējumam. Pieteicēja arguments, ka atbildētājai pašai vajadzēja iegūt pierādījums par faktiem, kas apstiprinātu pieteicēja iebildumu pamatotību, situācijā, kad administratīvais process iestādē tiek uzsākts pēc personas iniciatīvas, un tai pastāv iespēja iegūt pierādījumus, bet persona šo iespēju nav izmantojusi, nav pamatots.

[17] Pieteicējs apgalvo, ka militāro dienestu Latvijas Republikas Aizsardzības ministrijas Jūras Spēku Dienvidu rajona Jūras spēku Krasta apsardzes bataljonā uzsācis 1993. gada 9.decembrī uz brīvprātības pamata.

Pārbaudot lietas materiālus tiesa konstatē turpmāk minēto:

[17.1] No LR Aizsardzības ministra 1994.gada 24.janvāra pavēles Nr. 9-MK konstatējams, ka pamatojoties uz LR likumu „Par Aizsardzības spēkiem" un saskaņā ar noteikumiem par virsnieku un virsdienesta karavīru iesaukšanas kārtību aktīvajā dienestā uz brīvprātības pamata, pavēlēts (..) rezerves virsniekus ieskaitīt LR Aizsardzības spēku virsnieku sastāvā, iesaukt aktīvajā dienestā, piešķirot aizsardzības spēku leitnanta pakāpi leitnantam *G.I.* (..) *(lietas 27.lapa).*

[17.2] Pēc ieraksta Dienesta gaitas saraksta 19.punktā konstatējams, ka 1993.gada 9.decembrī LR Aizsardzības ministrija sastādījusi pieteicēja Dienesta gaitas sarakstu *(lietas 47. - 50.1.lapa);*

[17.3] Pēc ieraksta Dienesta gaitas saraksta 18.punktā konstatējams, ka biogrāfisko datu pareizību pieteicējs pirmreizēji ar savu parakstu apliecinājis 1993.gada 9.decembrī *(lietas 501.lapa)* .

[17.4] Pēc ieraksta Dienesta gaitas saraksta 11. punktā konstatējams, ka pieteicējs iesaukts aktīvajā dienestā 1994.gada 25. janvārī *(lietas 48.[1] lapa).*

[17.5] Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka dienestā bijis no 1993.gada 9.decembra. Uz atbildētājas pārstāves jautājumiem atbildēja, ka ticis iesaukts aktīvajā dienestā kā virsnieks. Lai tas būtu iespējams, esot bijis nepieciešams apmēram divus mēnešus strādāt administratīvo darbu Aizsardzības ministrijā; ka pirms tam bijis pieņemts darba attiecībās bez pakāpes. Uz atbildētājas pārstāves jautājumu – vai tās bija darba attiecības vai dienests, pieteicējs konkrētu atbildi tiesas sēdē sniegt nevarēja *(lietas 58., 58.[1] lapa).*

[17.6] No lietas materiāliem izriet, ka iepriekš pieteicējs dienējis ārvalstu armijā *(lietas 51.lapa)*, par šo faktu lietā strīda nav.

[17.7] No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicējs būtu dienējis Iekšlietu

ministrijā.

[17.8] Tiesa nekonstatē, ka pieteicējs pavēli Nr. 9 – MK jebkad būtu apstrīdējis.

[17.9] Atbildētāja tiesas sēdē paskaidroja, ka tās rīcībā nav dokumentu, kas pierādītu faktu par pieteicēja dienestu laikā no 1993.gada 9.decembra līdz 1994.gada 24.janvārim; Aizsardzības ministrija neuzskata par pierādījumu atzīmi, ar kuru ir sastādīts dienesta gaitas saraksts *(lietas 58.[1] lapa)*;

[17.10] APL 235.panta otrajā daļā noteikts, ka pret rakstveida pierādījumu patiesīgumu nevar iebilst persona, kura pati to parakstījusi (..).

Ievērojot visu [17.1]; [17.6] – [17.8] konstatēto, tiesa secina, ka pieteicēja kā militārpersonas statuss līdz minētās pavēles izdošanas brīdim bija atbilstošs pavēlē norādītajam, proti, pieteicējs bija ārvalstu armijas rezerves virsnieks.

Tādējādi gan iepriekšminētais, gan Aizsardzības ministrijas Dienesta gaitas saraksta 11.punktā izdarītais ieraksts [17.4], kas pamatots ar lietas materiālos esošo 1994.gada 24.janvāra pavēli Nr. 9 – MK [17.1] nepārprotami liek tiesai izdarīt secinājumu, ka LR Aizsardzības spēku virsnieku sastāvā pieteicējs ieskaitīts un aktīvajā dienestā iesaukts 1994.gada 25.janvārī.

Tai pat laikā tiesa atzīst, ka, tā kā pieteicēja Dienesta gaitas sarakstu sastādījusi Aizsardzības ministrija, un tajā izdarīta atzīme par tā sastādīšanu 1993.gada 9.decembrī [17.2] , ko pieteicējs tajā apliecinājis ar savu parakstu [17.3], tiesai nav šaubu par to, ka Dienesta gaitas saraksta sastādīšanas datums šajā dokumentā norādīts pareizi. Pie tam, tā kā Dienesta gaitas saraksta sastādītājs ir LR Aizsardzības ministrija, tā atbilstoši [17.10] norādītajam nav tiesīga iebilst pret šajā dokumentā norādīto ziņu patiesumu.

Tādējādi, pastāvot [17.2]; [17.3]; [17.5]; [17.9] konstatētajiem apstākļiem un izdarītajiem secinājumiem, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicējs laika periodā no 1993.gada 9.decembra strādājis Aizsardzības ministrijā, bet no 1994.gada 25.janvāra dienējis LR Aizsardzības spēkos. Militārpersonu izdienas pensiju likuma 3.pants sniedz to periodu uzskatījumu kādi tiek ieskaitīti militārpersonu izdienas stāžā, nosakot tiesības uz izdienas pensiju. Saskaņā ar šī likuma 3.panta 6.punktu, izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienu ieskaita apdrošināšanas stāžu (..). Ievērojot minēto, pieteicēja izdiena pārrēķināma, ievērojot Militārpersonu izdienas pensijas likuma 3.panta nosacījumus par izdienas stāžā ieskaitāmajiem periodiem un to ieskaitīšanas apjomu.

[18] Pieteicējs norādījis, ka pirms pieņēmis lēmumu iesniegt iesniegumu, lai atvaļinātos no militārā dienesta, konsultējies ar Jūras spēku personāla daļas priekšnieku un pieteicējam tika veikts izdienas stāža aprēķins, kurā uz 2007.gada 1.martu pieteicējam aprēķinātais izdienas stāžs pārsniedz 20 gadus un atvaļināšanas gadījumā deva tiesības saņemt izdienas pensiju.

Administratīvā procesa likuma 10.pantā ir definēts tiesiskās paļāvības princips, proti, privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Tātad atbilstoši tiesiskās paļāvības principam privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa, vai arī jākonstatē iestādes kļūda.

Lai noskaidrotu, vai tiesiskā paļāvība ir ņemama vērā, jāatbild uz trīs jautājumiem: 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums), 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās, 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir

aizsardzības vērta (*sk. Senāta 2005.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-93/2005 13.punktu, 2007.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-472/2007 9.punktu, 2008.gada 4.decembra sprieduma lietā SKA-537/2008 11.punktu*).

Izskatot minētos pieteicēja argumentus, tiesa konstatē turpmāk minēto:

Kā izriet no atbildētājas rakstveida un mutvārdu paskaidrojumiem *(lietas 24. – 26.lapa; 57. – 59.[1] lapa)* un pārējiem lietas materiāliem, izdienas stāžu atbildētāja pieteicējam veikusi, pamatojoties uz ziņām, ko satur dokumenti – pieteicēja karaklausības apliecība *(lietas 51.- 51.[1] lapa),* diploms *(lietas 52.lapa)* un Aizsardzības ministra pavēle *(lietas 27. lapa)*, kas lietā ir tiešie pierādījumi.

Kā izriet no tiesas nolēmuma, lietas izskatīšanas gaitā nav apstiprinājies pieteicēja apgalvojums, ka pieteicējs atbildētājai būtu bijis iesniedzis citus dokumentus, izņemot tos, pamatojoties uz kuriem atbildētāja veikusi pieteicēja izdienas stāža aprēķinu, vai ka atbildētāja nebūtu kādus pieteicēja iesniegtos dokumentus atdevusi pieteicējam atpakaļ.

Lietā nav pierādījumu par to, ka pieteicējam atbildētājs likumīgā kārtā veicis izdienas stāža aprēķinu, uz ko pieteicējam būtu bijis pamats paļauties.

Tādējādi tiesa secina, ka pieteicēja paļaušanās uz to, ka Dienesta gaitas sarakstā esošā informācija bez dokumentiem, kas apliecina tajā veiktos ierakstus, arī pēc tam, kad atbildētāja norādījusi, ka tās rīcībā pieteicēja norādītie dokumenti, kas apliecina viņa iebildumus nav, nav bijusi attaisnojama.

[19] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs par pieteikuma iesniegšanu tiesā 2007.gada 1.oktobrī samaksājis valsts nodevu Ls 10. – apmērā.

APL 126.panta pirmā daļa paredz, ka, noteikts, ka, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tā kā pieteikums daļēji apmierināts, no atbildētāja par labu pieteicējam piedzenama valsts nodeva Ls 10 . – apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246. – 251.pantu, 253.panta sesto daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

1. Daļēji apmierināt *G.I.* pieteikumu un **atcelt** Aizsardzības ministra A.Slaktera 2007.gada 24.augusta **lēmumu Nr. MV-N/3441**, ar kuru atstāts negrozīts Aizsardzības ministrijas Sociālo lietu nodaļas vadītāja p.i. Rēveļa sagatavotais un Aizsardzības ministrijas valsts sekretāra E.Rinkēviča 2007.gada 3.jūlijā apstiprinātais slēdziens par izdienas pensijas piešķiršanai iesniegto dokumentu izskatīšanu saskaņā ar Militārpersonu izdienas pensiju likumu daļā attiecībā uz laika perioda no 1993.gada 9.decembra līdz 1994.gada 24.janvārim neieskaitīšanu *G.I.* izdienas stāžā, atstājot negrozītu Aizsardzības ministra A.Slaktera 2007.gada 24.augusta lēmumu Nr. MV-N/3441 pārējā daļā;

2.Uzdot LR Aizsardzības ministrijai līdz 2009.gada 27.maijam veikt izdienas pārrēķinu *G.I.*, ņemot vērā tiesas spriedumā ietverto argumentāciju.

3. Uzlikt par pienākumu Aizsardzības ministrijai atlīdzināt *G.I.* samaksāto valsts nodevu Ls 10 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese S.Sērdiene

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
Tiesnese _____S.Sērdiene
Liepājā, 2009. gada 27.aprīlī.